

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Notesbog 1

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 34v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-not1-txt-shoot-id8369792d-b89f-4898-a577-2e4acf55d9ce.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Ligesom indtil Augustins Tid Forestillingerne om en fri Samvirken fra Msk. Side med Guds Naade og om den gudd. Forudbestemmelse, som grundet i Guds Forudviden, vare almdl. antagne; saaledes er den græske K. stedse bleven disse tro. I den latinske K. bleve disse Forestillinger efter at Pelagianismen var banlyst, Grundvolden for det semipelagianske System, der i Middelalderen kan ansees som det herskende, og omsider i den cath: K. blev sanctioneret som Klære, og opretholdt i flere dogmatiske Controverser. I den lutherske K. fandt Synergismen Forsvar hos Melanchton og hans Skole, og *den augsburgske Conf:* indskrænker sig uden skarpere positive Bestemmelser til at vise Nødvendigheden af Guds Naade til Omvendelse. Derimod urgerer Concordieformelen med Augustin Msk. Naturs fuldk: Kraftløshed; men forkaster derhos Prædestinationen, idet den fremstiller Naaden vel som almdl.; men tillige som modstaaelig fra Msk. Side. Den er ogsaa heri bleven Grundvold for den senere lutherske Dogmatik, som forgjeves har søgt ved subtile Distinctioner at dække Systemets Inconsequents. I den reform: K: har det strænge Calvinske Lærebegreb fundet Modstand, saavel i flere enkelte symbolske Bøger, som i den hollandske K. hos Arminianerne, og for størstedelen i den nyere Theol.: Derimod have de protest: Kirker været enige i at afvise de mystiske sværmærskke Forestillinger om overnaturlige og umidd. Naadevirkninger, ligesom det ogsaa indtil de nyere Tider almindeligt lærtes, at den saliggjørende Naade var indskrænket til Xstendommens Bekjendere.

[g] Michael Bajus. fordømt ved en Bulle af Pius V af Aar 1567. - Ludvig Molina - Leonhard Lessz. Clemens d. 8de nedsatte congregaciones de auxiliis gratiæ. 1597-1611. Cornelius Jansen Biskop i Ypern udgav: Augustinus sive doctrina Augustini *de humanæ naturæ sanitate, ægritudine, medicina adversus Pelagianos et Massilienses.* - Paschasius Quesnel udarbejdede en fransk Oversættelse af *Bibelen* med moralske Noter. -

[h] Synergisme (Melanchton?). 1555. Pfeffinger imod ham: N. Amsdorff, og deJenaiske Flaccius, Museus, Wigandt.

[i] I de dogmatiske Lærebøger findes en Mængde Definitioner og Distinctioner. gratia præveniens; g. operans; g. cooperans. (universalis; resistibilis; amissibilis) - benevolentia universalis s. prædestinatio late sic dicta s. idealis og benevolentia specialiss. prædestinatio stricte sic dicta s. realis. -

[j] Universalisterne. hypothetici; (Johan Cameron og Moses Amurand; Johan Dallæus og Ludvig Capellus) absoluti.

[k] Anabaptister. Schwenkfeldianer. Weigelianer. Böhmister. Quækere og Methodister. (1 Joh: 1, 6. 2 Pet. 1, 4. Eb: 3, 14. 6, 4. 1 Joh. 2, 20.27.)

[l] Concordieformelen lærer: 1) at den Hellig-Aand virker i Msk det hele Omvendelses Værk: Sp. s. operatur in nobis illud velle et perficere Den forkaster den Lære: liberum arbitrium Deo occurrere aliquo modo, etsi parum et languide ad conversionem suam conferre, eam adjuvare, cooperari, sese ad gratiam præparare et applicare, eam apprehendere, amplecti, evangelio credere. (Synergismen) 2) at Naaden er ved Chr: tilbuddt Alle uden Undtagelse: X. omnes peccatores ad se vocat et serio vult, ut omnes homines ad se veniant, et sibi consuli et subveniri sinant. 3) at der findes Forskjel mellem de Udvalgte og de Forskudte, eftersom den tilbuddte Naade er bortstødt ell. modtaget: ut Deus in æterno suo consilio ordinavit, ut Sp. s. electos per verbum vocet, illuminet et convertat atque omnes illos, qui X. vera fide amplectantur, justificet et in eos æternam salutem conferat, ita in eodem suo consilio decrevit, quod eos, qui per verbum vocati illud repudiant et Sp. s. resistunt et obstinati in ea contumacia perseverant, indurare, reprobare et æternæ damnationi devovere velit. - Det er aabenbart, at medens Tridentiner Conc: bliver staaende paa en Halvei mell. Semipel: og August., saa fordyber Concordieformelen sig i et Vildniß, hvoraf det ikke kommer ud. -